

**EUROOPAN UNIONIN
NEUVOSTO**

**Luxemburg, 30. huhtikuuta 2010 (30.04)
(OR. fr)**

9231/10

**CO EUR-PREP 18
POLGEN 65
AG 13
ECOFIN 233
UEM 161
SOC 308
COMPET 126
RECH 152
ENER 129
TRANS 116
MI 124
IND 58
EDUC 86
ENV 251
AGRI 152**

SAATE

Lähettiläjä:	Euroopan komission pääsihteerin puolesta Jordi AYET PUIGARNAU, johtaja
Saapunut:	29. huhtikuuta 2010
Vastaanottaja:	Pierre de BOISSIEU, Euroopan unionin neuvoston pääsihteeri
Asia:	Suositus neuvoston suositukseksi jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi – Eurooppa 2020 -strategian yhdennettyjen suuntaviivojen I osa

---

Valtuuskunnille toimitetaan oheisena komission asiakirja – SEK(2010) 488 lopullinen

Liite: SEK(2010) 488 lopullinen

EUROOPAN KOMISSIO

Bryssel 27.4.2010
SEK(2010) 488 lopullinen

Suositus:

NEUVOSTON SUOSITUS

annettu 27.4.2010,

jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi

Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaiset suuntaviivojen I osa

{KOM(2010) 193 lopullinen}

PERUSTELUT

Eurooppa-neuvosto hyväksyi 26. maaliskuuta 2010 Euroopan komission ehdotuksen, jolla käynnistetään uusi työllisyys- ja kasvustrategia, Eurooppa 2020¹. Strategian lähtökohtana on tehostaa talouspolitiikan koordinoitua. Koordinointi keskitetään avainalueisiin, joilla tarvitaan toimia Euroopan kestävän kasvun vauhdittamiseksi ja kilpailukykyyn lisäämiseksi. Eurooppa-neuvosto sopi asettavansa EU:lle yleistavoitteet, jotka ovat jäsenvaltioiden ja unionin toimintaa ohjaavia yhteisiä tavoitteita. Jäsenvaltiot [ovat asettaneet] näiden tavoitteiden perusteella omat kansalliset tavoitteensa. Komissio pyrkii puolestaan panemaan strategian täytäntöön EU:n tasolla erityisesti seitsemän lippulaivahankkeen kautta, jotka esitettiin Eurooppa 2020 -tiedonannossa.

Euroopan unionin toiminnasta tehdyssä sopimuksessa määrätään, että jäsenvaltiot pitävät talouspolitiikkaansa ja työllisyyden edistämistä yhteistä etua koskevinä asioina, ja sovittavat ne yhteen neuvostossa. Perussopimuksen kahdessa eri artiklassa määrätään, että neuvosto hyväksyy talouspolitiikan laajat suuntaviivat (121 artikla) ja työllisyyspolitiikan suuntaviivat (148 artikla). Työllisyyspolitiikan suuntaviivojen on oltava laajojen suuntaviivojen mukaisia. Tämän oikeusperustan vuoksi työllisyyspolitiikan ja talouspolitiikan suuntaviivat esitetään kahtena erillisenä mutta tiiviisti toisiinsa kytkeytyvänä oikeudellisena asiakirjana, jotka ovat:

- Neuvoston suositus jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi – Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaisen suuntaviivojen I osa
- Neuvoston päätös jäsenvaltioiden työllisyyspolitiikan suuntaviivoista – Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaisen suuntaviivojen II osa.

Nämä suuntaviivat, jotka pannaan täytäntöön edellä mainittujen oikeudellisten asiakirjojen avulla, muodostavat yhdessä yhdenmukaiset suuntaviivat Eurooppa 2020 -strategian soveltamiseksi.

Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaisissa suuntaviivoissa asetetaan reunaehdot Eurooppa 2020 -strategialle ja jäsenvaltioiden uudistuksille. Johdonmukaisuuden ja selkeyden varmistamiseksi suuntaviivojen lukumäärää olisi rajoitettava, ja niiden olisi oltava Eurooppa-neuvoston päätelmien mukaisia. Suuntaviivat on yhdenmukainen sen varmistamiseksi, että kansallisilla politiikoilla ja EU:n politiikoilla edistetään kaikkien Eurooppa 2020 -strategian tavoitteiden saavuttamista. Suuntaviivojen noudattaminen yhteensovitetulla tavalla auttaa jäsenvaltioita hyötymään koordinoitujen rakenneuudistusten myönteisistä heijastusvaikutuksista erityisesti euroalueella.

Jäsenvaltiot laativat tältä pohjalta kansalliset uudistusohjelmat, joissa esitetään yksityiskohtaisesti toimet, joita ne aikovat uuden strategian puitteissa toteuttaa. Erityisesti panostetaan kansallisten tavoitteiden saavuttamiseen ja kestävästä kehityksestä kansallisella tasolla haittaavien pullonkaulojen poistamiseen. Eurooppa-neuvosto tekee vuosittain komission toteuttaman seurannan ja neuvoston tekemän työn perusteella arvion siitä, miten strategian täytäntöönpanossa on edistytty sekä EU:n että kansallisella tasolla. Arvioinnissa tarkastellaan makrotaloudellista, rakenteellista ja kilpailukykyyn liittyvää kehitystä sekä yleistä rahoitusvakautta.

---

¹ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

Eurooppa 2020 -strategian yhdenmetyt suuntaviivat ovat seuraavat:

Suuntaviiva 1: Julkisen talouden laadun ja kestävyuden varmistaminen

Suuntaviiva 2: Makrotaloudellisen epätasapainon poistaminen

Suuntaviiva 3: Euroalueen epätasapainon vähentäminen

Suuntaviiva 4: Tutkimukseen ja kehitykseen sekä innovointiin myönnettävän tuen optimoiminen, osaamisen kolmion vahvistaminen ja digitaalitalouden potentiaalin vapauttaminen

Suuntaviiva 5: Resurssitehokkuuden parantaminen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen

Suuntaviiva 6: Liiketoiminta- ja kuluttajaympäristön parantaminen ja teollisen perustan nykyaikaistaminen

Suuntaviiva 7: Työvoimaosuuden nostaminen ja rakennetyöttömyyden vähentäminen

Suuntaviiva 8: Työvoimamarkkinoiden tarpeita vastaavan ammattitaitoisen työvoiman kehittäminen, työn laadun ja elinikäisen oppimisen edistäminen

Suuntaviiva 9: Koulutusjärjestelmien tulosten parantaminen kaikilla tasoilla ja korkea-asteen koulutukseen osallistumisen lisääminen

Suuntaviiva 10: Sosiaalisen osallisuuden edistäminen ja köyhyyden torjuminen

Suositus:

NEUVOSTON SUOSITUS

annettu 27.4.2010,

jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajoiksi suuntaviivoiksi

Eurooppa 2020 -strategian yhdenmukaiset suuntaviivojen I osa

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen ja erityisesti sen 121 artiklan 2 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan komission suosituksen,

ottaa huomioon Eurooppa-neuvoston päätelmät,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Perussopimuksessa määrätään, että jäsenvaltiot pitävät talouspolitiikkojaan yhteistä etua koskevana asiana ja sovittavat ne yhteen neuvostossa. Perussopimuksen määräysten mukaisesti Euroopan unioni on kehittänyt ja pannut täytäntöön politiikan yhteensovittamisvälineitä finanssipolitiikan alalla (vakaus- ja kasvusopimus) ja makrotalous- ja rakennepolitiikan alalla.
- (2) Perussopimuksessa määrätään, että neuvosto vahvistaa työllisyyspolitiikan suuntaviivat ja talouspolitiikan laajat suuntaviivat ohjaamaan jäsenvaltioiden politiikkoja.
- (3) Vuonna 2000 käynnistetty Lissabonin strategia perustui sen tunnustamiseen, että EU:n on parannettava tuottavuuttaan ja kilpailukykyään sekä lisättävä sosiaalista yhteenkuuluvuuttaan tilanteessa, jossa kilpailu on maailmanlaajuisista, teknologia kehittyä ja väestö ikääntyy. Lissabonin strategia uudistettiin sen jälkeen, kun siitä oli vuonna 2005 tehty väliarviointi, jonka perusteella keskityttiin enemmän kasvun tehostamiseen sekä uusien ja parempien työpaikkojen luomiseen.
- (4) Kasvua ja työllisyyttä koskeva Lissabonin strategia auttoi pääsemään yhteisymmärrykseen EU:n talous- ja työllisyyspolitiikkojen yleisestä suunnasta. Neuvosto hyväksyi strategian mukaisesti talouspolitiikan laajat suuntaviivat ja työllisyyspolitiikan suuntaviivat vuonna 2005², ja niitä tarkistettiin vuonna 2008³. Niissä annetut 24 suuntaviivaa muodostivat perustan kansallisille uudistusohjelmille, ja niissä esitettiin koko EU:ta koskevat tärkeimmät makro- ja mikrotaloudelliset sekä

---

² KOM(2005) 141.

³ KOM(2007) 803.

työmarkkinauudistukset. Kokemus on kuitenkin osoittanut, että suuntaviivoissa ei asetettu tarpeeksi selkeitä prioriteetteja ja että niiden väliset yhteydet olisivat voineet olla vahvemmat. Tämä rajoitti niiden vaikutusta kansallisten politiikkojen laadintaan.

- (5) Vuonna 2008 alkanut rahoitus- ja talouskriisi on johtanut huomattaviin työpaikkojen menetyksiin ja potentiaalisen tuotannon supistumiseen sekä julkisen talouden tilanteen dramaattiseen heikkenemiseen. Euroopan talouden elvytysuunnitelma⁴ on kuitenkin auttanut jäsenvaltioita selviytymään kriisistä, mihin koordinoitujen finanssipoliittisten elvytystoimien ovat osaltaan vaikuttaneet, ja euro on ollut makrotaloudellisen vakauden tukipilari. Kriisi onkin osoittanut, että EU:n talouspolitiikan koordinointi voi tuottaa merkittäviä tuloksia, jos sitä vahvistetaan ja tehostetaan. Kriisi on korostanut myös jäsenvaltioiden talouksien tiivistä keskinäistä riippuvuutta.
- (6) Komissio ehdotti uuden strategian eli Eurooppa 2020 -strategian⁵ laatimista seuraavalle vuosikymmenelle, jotta EU voisi selviytyä kriisistä vahvempaan ja ohjata taloutensa kohti älykästä, kestäväää ja osallistavaa kasvua. Asianomaisten suuntaviivojen alla luetellut viisi yleistavoitetta muodostavat yhteiset tavoitteet, jotka ohjaavat jäsenvaltioiden ja unionin toimia. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä kaikin tavoin saavuttamaan kansalliset tavoitteet ja poistamaan kasvua rajoittavat pullonkaulat.
- (7) Osana laaja-alaisia strategioita talouskriisistä irtautumiseksi jäsenvaltioiden olisi toteutettava kunnianhimoisia uudistuksia, joilla varmistetaan makrotalouden vakaus ja julkisen talouden kestävyys, parannetaan kilpailukykyä ja vähennetään makrotaloudellista epätasapainoa. Kriisin ratkaisemiseksi käyttöön otetuista tilapäisistä toimenpiteistä olisi luovuttava koordinoitulla tavalla, kun elpyminen on varmistettu. Finanssipoliittiset elvytystoimet olisi saatettava päätökseen, ja tämä olisi toteutettava koordinoitusti vakaus- ja kasvusopimuksen puitteissa.
- (8) Eurooppa 2020 -strategian mukaisesti jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön uudistukset, joilla pyritään ”älykkääseen kasvuun” eli osaamiseen ja innovointiin perustuvaan kasvuun. Uudistuksilla olisi pyrittävä parantamaan koulutuksen tasoa, varmistamaan sen saatavuus kaikille ja vahvistamaan tutkimus- ja yritystoimintaa sekä edistämään koko unionin sisällä tapahtuvaa innovaatioiden ja osaamisen siirtämistä. Uudistuksilla olisi kannustettava yrittäjyyttä ja luovien ideoiden kehittämistä innovatiivisiksi tuotteiksi, palveluiksi ja prosesseiksi, jotka voivat lisätä kasvua, laadukkaita työpaikkoja ja sosiaalista yhteenkuuluvuutta ja jotka auttavat vastaamaan tehokkaammin eurooppalaisiin ja maailmanlaajuisiin yhteiskunnallisiin haasteisiin. Tässä yhteydessä on olennaista hyödyntää kaikkia tieto- ja viestintäteknologian tarjoamia mahdollisuuksia.
- (9) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä uudistusohjelmissaan myös kestävään kasvuun. Kestävällä kasvulla tarkoitetaan talouskasvun irtautumista resurssien käytöstä, resurssitehokkaan, kestävä ja kilpailukykyisen talouden luomista, kustannusten ja hyötyjen oikeudenmukaista jakoa sekä Euroopan johtavan aseman hyödyntämistä kilpailussa uusien prosessien ja teknologioiden kehittämiseksi, vihreä teknologia mukaan lukien. Jäsenvaltioiden olisi myös toteutettava tarvittavat uudistukset, jotta kasvihuonekaasupäästöjä voidaan vähentää ja resursseja käyttää tehokkaasti. Lisäksi

---

⁴ KOM(2009) 615, 19.11.2009.

⁵ KOM(2010) 2020, 3.3.2010.

niiden olisi kehitettävä liiketoimintaympäristöä, edistettävä ”vihreiden työpaikkojen” luomista ja uudenaikaistettava teollinen perustansa.

- (10) Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä uudistusohjelmissaan lisäksi osallistavaan kasvuun. Osallistava kasvu tarkoittaa sellaisen yhteenkuuluvuutta lisäävän yhteiskunnan rakentamista, jossa ihmiset pystyvät ennakoimaan ja hallitsemaan muutosta ja osallistumaan näin aktiivisesti yhteiskunta- ja talouselämään. Jäsenvaltioiden uudistuksilla olisi varmistettava, että kaikille on tarjolla mahdollisuuksia koko elämän ajan. Näin vähennetään köyhyyttä ja sosiaalista syrjäytymistä poistamalla erityisesti naisten, vanhempien työntekijöiden, nuorten, vammaisten ja laillisten maahanmuuttajien esteitä työmarkkinoille osallistumiseen. Uudistuksilla olisi myös varmistettava, että talouskasvun edut saavuttavat kaikki kansalaiset ja kaikki alueet. Jäsenvaltioiden uudistusohjelmien pääpainon pitäisikin olla työmarkkinoiden tehokkaan toiminnan varmistamisessa siten, että panostetaan menestyksellisiin työmarkkinasiirtymiin, osaamisen asianmukaiseen kehittämiseen, työpaikkojen laadun parantamiseen ja työmarkkinoiden segmentoitumisen, rakennetyöttömyyden ja työmarkkinoiden ulkopuolelle jäämisen torjuntaan. Samalla olisi varmistettava riittävä ja kestävä sosiaaliturva ja aktiivinen osallistaminen köyhyyden vähentämiseksi.
- (11) EU:n ja jäsenvaltioiden rakenneuudistukset voivat edistää tehokkaasti kasvua ja työpaikkojen luomista, jos ne parantavat EU:n kilpailukykyä globaalissa taloudessa, avaavat uusia mahdollisuuksia eurooppalaisille viejille ja mahdollistavat elintärkeän tuonnin kilpailukykyisen saatavuuden. Uudistuksissa olisi sen vuoksi otettava huomioon ulkoiset kilpailukykyvaikutukset, jotta Euroopan kasvua sekä osallistumista avoimille ja oikeudenmukaisille markkinoille kaikkialla maailmassa voidaan edistää.
- (12) Eurooppa 2020 -strategiaa on tuettava yhdenmetyillä toimintalinjoilla, jotka jäsenvaltioiden olisi pantava kokonaisuudessaan täytäntöön samassa tahdissa, jotta koordinoitujen rakenneuudistusten myönteisistä heijastusvaikutuksista voidaan hyötyä.
- (13) Vaikka nämä suuntaviivat on osoitettu jäsenvaltioille, Eurooppa 2020 -strategian osalta olisi toimittava kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa kumppanuudessa, jossa parlamentit, työmarkkinaosapuolet ja kansalaisyhteiskunnan edustajat ovat tiiviisti mukana, sillä ne osallistuvat kansallisten uudistusohjelmien laatimiseen ja toteuttamiseen sekä strategiaa koskevaan yleiseen viestintään.
- (14) Eurooppa 2020 -strategian tueksi esitetään kymmenen suuntaviivaa, jotka korvaavat aikaisemmat 24 ja joissa käsitellään johdonmukaisella tavalla työllisyyspolitiikan kysymyksiä ja laajoja talouspolitiikan aiheita. Tähän suositukseen liitetyt jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan suuntaviivat kytkeytyvät kiinteästi työllisyyspolitiikan suuntaviivoihin, jotka on liitetty [...] annettuun neuvoston päätökseen [...]. Ne muodostavat yhdessä Eurooppa 2020 -strategian yhdenmetyt suuntaviivat.
- (15) Nämä uudet yhdenmetyt suuntaviivat perustuvat Eurooppa-neuvoston päätelmiin. Jäsenvaltioille annetaan niissä täsmällisiä ohjeita kansallisten uudistusohjelmien määrittämiseen ja uudistusten toteuttamiseen niin, että niissä otetaan huomioon keskinäinen riippuvuus ja että ne ovat vakaus- ja kasvusopimuksen mukaisia. Suuntaviivat muodostavat perustan maakohtaisille suosituksille, joita neuvosto voi antaa jäsenvaltioille, tai talouspolitiikan laajojen suuntaviivojen tapauksessa

varoituksille, joita komissio voi antaa silloin, kun maakohtaisiin suosituksiin perustuvien jatkotoimien toteuttaminen on riittämätöntä.

- (16) Nämä suuntaviivat olisi pidettävä pitkälti muuttumattomina vuoteen 2014, jotta niiden täytäntöönpanoon voidaan keskittyä,

ON ANTANUT TÄMÄN SUOSITUKSEN:

- (1) Jäsenvaltioiden ja soveltuvin osin EU:n olisi otettava talouspolitiikassaan huomioon liitteessä esitetyt suuntaviivat, jotka ovat osa ”Eurooppa 2020 -strategian yhdenmetyjä suuntaviivoja”.
- (2) Jäsenvaltioiden olisi laadittava kansalliset uudistusohjelmansa ”Eurooppa 2020 -strategian yhdenmetyissä suuntaviivoissa” asetettujen tavoitteiden mukaisesti.

Tehty Brysselissä 27.4.2010.

*Neuvoston puolesta
Puheenjohtaja*

Liite:
Jäsenvaltioiden ja unionin talouspolitiikan laajat suuntaviivat

Suuntaviiva 1: Julkisen talouden laadun ja kestävyysvarmistaminen

Jäsenvaltioiden olisi pantava täytäntöön vakaus- ja kasvusopimuksen mukaiset julkisen talouden vakauttamisstrategiat ja erityisesti suositukset, joita jäsenvaltioille on esitetty liiallisia alijäämiä koskevassa menettelyssä ja/tai yhteisymmärryspöytäkirjoissa, jos kyseessä on maksutasetuki. Jäsenvaltioiden rakenteellisen vakautuksen olisi oltava selkeästi yli tavoitearvon, joka on vuosittain 0,5 prosenttia suhteessa bruttokansantuotteeseen (BKT), kunnes julkisen talouden keskipitkän aikavälin tavoitteet on saavutettu. Julkisen talouden vakauttaminen olisi aloitettava viimeistään vuonna 2011 ja tätä aikaisemmin jäsenvaltioissa, joiden taloudellinen tilanne sen sallii, jos komission ennusteet osoittavat edelleen, että talous elpyy yhä vahvemmin itsestään.

Suunniteltaessa ja toteutettaessa julkisen talouden vakauttamisstrategioita olisi suosittava veroja, jotka eivät haittaa kasvua ja työllisyyttä ja joissa asetetaan etusijalle kasvua lisäävät menoerät kuten koulutus, osaaminen ja työllistettävyys, tutkimus- ja kehitys (T&K), innovointi sekä investointi verkkoihin, esim. nopeisiin internetyhteyksiin, energiaverkkoihin ja liikenneyhteyksiin. Tarvittaviin verojen korotuksiin pitäisi mahdollisuuksien mukaan yhdistää verojärjestelmien muuttaminen ”kasvuystävällisemmiksi” siirtymällä työn verottamisesta muihin veron perusteisiin, kuten ympäristölle haitallisen toiminnan verottaminen. Vero- ja etuusjärjestelmien pitäisi lisätä työnteon kannattavuutta.

Jäsenvaltioiden olisi lujitettava kansallisia budjettikehyksiä, parannettava julkisten menojen laatua ja lisättävä julkisen talouden kestävyttä kolmiosaisella strategialla, joka koostuu julkisen velan nopeasta vähentämisestä, väestön ikääntymisestä aiheutuvien menojen (kuten terveydenhuoltomenojen) uudistuksista ja eläkeiän korottamisen edistämisestä sen varmistamiseksi, että väestön ikääntymiseen liittyviä menoja koskevat rahoitusjärjestelyt ovat rahoituksellisesti kestäviä, sosiaalisesti tarkoituksenmukaisia ja saatavilla.

Suuntaviiva 2: Makrotaloudellisen epätasapainon poistaminen

Jäsenvaltioiden olisi vältettävä kestäväntöntä makrotaloudellista epätasapainoa, joka johtuu etenkin vaihtotaseen, varallisuusmarkkinoiden sekä kotitalouksien ja yrityssektorin nettovarallisuuden kehityksestä. Jäsenvaltioiden, joiden vaihtotaseen mittava epätasapaino johtuu pitkäaikaisesta kilpailukyvyn puutteesta tai vakavaraisuus- ja verotuspolitiikasta, olisi puututtava näihin taustalla oleviin syihin toteuttamalla toimia, jotka kohdistuvat finanssipolitiikkaan, palkkakehitykseen, tuote- ja rahoituspalvelumarkkinoihin liittyviin rakenneuudistuksiin ja työmarkkinoihin työllisyyspolitiikan suuntaviivojen mukaisesti tai mihin tahansa muuhun asian kannalta merkittävään politiikkaan. Jäsenvaltioiden olisi edistettävä oikeanlaisten reunaehtojen syntymistä hintavakauden, tuottavuuden kehityksen ja ulkoisen epätasapainon supistamistarpeen huomioon ottaville työehtosopimusneuvottelujärjestelmille ja työvoimakustannusten kehitykselle. Palkkakehityksessä pitäisi ottaa huomioon osaamistason ja paikallisten työmarkkinaolosuhteiden erot sekä saman maan eri alueiden väliset suuret erot talouden suorituskäytössä.

Suuntaviiva 3: Euroalueen epätasapainon vähentäminen

Euroalueen jäsenvaltioiden olisi pidettävä jatkuvaa vaihtotaseen merkittävää epätasapainoa ja muuta makrotaloudellista epätasapainoa yhteistä etua koskevana asiana ja toimittava tarvittaessa epätasapainon vähentämiseksi. Euroalueen jäsenvaltioiden, joiden vaihtotaseen jatkuva merkittävä alijäämä johtuu pitkäaikaisesta kilpailukyvyn puutteesta, olisi saatava supistettua rakenteellista alijäämää merkittävästi vuositasolla. Kyseisten euroalueen jäsenvaltioiden pitäisi pyrkiä myös alentamaan reaalisia yksikkötyökustannuksia. Euroalueen jäsenvaltioiden, joilla on suuri vaihtotaseen ylijäämä, olisi jatkettava toimia kotitalouksien kotimaisen kysynnän rakenteellisten esteiden poistamiseksi. Euroalueen jäsenvaltioiden olisi myös pyrittävä ratkaisemaan muut mahdolliset makrotalouden epätasapainotekijät, joita ovat esim. yksityissektorin liiallinen velkaantuminen ja inflatioerot. Tämän vuoksi makrotaloudellista epätasapainoa olisi seurattava säännöllisesti euroryhmässä, jonka pitäisi ehdottaa korjaavia toimia tarpeen mukaan.

Suuntaviiva 4: Tutkimukseen ja kehitykseen sekä innovointiin myönnettävän tuen optimoiminen, osaamisen kolmion vahvistaminen ja digitaalitalouden potentiaalin vapauttaminen

Jäsenvaltioiden olisi tarkistettava kansallisia (ja alueellisia) T&K- ja innovointijärjestelmiään, jotta julkisten investointien riittävyys ja vaikutus voidaan varmistaa. Järjestelmät olisi ohjattava edistämään voimakasta kasvua, mutta samalla yhteiskunnalliset haasteet olisi huomioitava (esim. energia, resurssitehokkuus, ilmastonmuutos, sosiaalinen yhteenkuuluvuus, väestön ikääntyminen, terveys ja turvallisuus). Uudistuksilla olisi kannustettava huippuosaamista ja älykästä erikoistumista, edistettävä tieteellistä luotettavuutta, vahvistettava yhteistyötä yliopistojen, tutkimuslaitosten ja julkisten, yksityisten ja kolmannen sektorin toimijoiden välillä sekä kotimaassa että kansainvälisellä tasolla ja varmistettava tiedon levittämisen mahdollistavien infrastruktuurien ja verkkojen kehitys. Tutkimuslaitosten ohjausjärjestelmää olisi kehitettävä kansallisten tutkimusjärjestelmien tehostamiseksi. Korkeakoulututkimusta olisi uudenaikaistettava, maailmanluokan infrastruktuureja olisi kehitettävä ja tutkijoiden urakehitysmahdollisuuksia ja liikkuvuutta olisi edistettävä. Kansallisia rahoitus- ja hankintajärjestelyjä olisi mukautettava ja yksinkertaistettava, jotta voidaan helpottaa rajat ylittävää yhteistyötä, osaamisen siirtoa ja ansioihin perustuvaa kilpailua.

Jäsenvaltioiden T&K- ja innovointipolitiikasta olisi sovittava EU:n tasolla. Mahdollisuuksia julkisten ja yksityisten resurssien yhdistämiseen voidaan parantaa niillä aloilla, joilla EU antaa lisäarvoa, ja hyödyntää synergiaa EU:n tarjoaman rahoituksen kanssa. Näin toiminnassa saavutetaan riittävä mittakaava ja vältetään hajautumista. Jäsenvaltioiden olisi sisällytettävä innovointi kaikkiin asian kannalta relevantteihin politiikan aloihin ja edistettävä innovointia laajassa merkityksessä (myös muut kuin teknologiset innovaatiot). Jotta yksityissektorin investointeja tutkimukseen ja innovointiin voidaan edistää, jäsenvaltioiden olisi parannettava innovoinnin reunaehdoja (erityisesti liiketoimintaympäristö, kilpailu ja avoimet markkinat), yhdistettävä verokannustimia ja muita rahoitusvälineitä toimenpiteisiin, joilla helpotetaan yksityisen rahoituksen saantia (myös riskipääoma), vauhditettava kysyntää, erityisesti ekoinnovoinnin kysyntää (julkisten hankintojen ja yhteentoimivien standardien avulla), edistettävä innovaatioystävällisiä markkinoita ja säännöksiä sekä edistettävä tehokkaan, kohtuuhintaisen ja toimivan suojan tarjoamista immateriaalioikeuksille. Jäsenvaltioiden olisi suuntaviivojen 8 ja 9 mukaisesti huolehdittava kansalaisten laaja-alaisesta osaamisesta, jota tarvitaan kaikenlaanlaiseen innovointiin. Jäsenvaltioiden olisi varmistettava, että luonnontieteellisen, matemaattisen tai insinööritutkimuksen suorittaneita on riittävästi. Koulujen opetussuunnitelmilla olisi tähdättävä luovuuden, innovoinnin ja yrittäjyyden tukemiseen.

Jäsenvaltioiden pitäisi edistää nopeiden internetyhteyksien leviämistä ja käyttöä keskeisenä keinona, jolla mahdollistetaan tietämyksen saatavuus ja osallistuminen sen tuottamiseen. Jäsenvaltioiden pitäisi luoda asianmukaiset reunaehdot digitaalisten sisämarkkinoiden nopealle kehittämiselle, jotta verkkopalveluja ja -sisältöjä voidaan tarjota kaikkien käyttöön. Julkinen rahoitus ja myös EU:n rahoitusvälineet, kuten rakennerahastot, maatalousrahastot ja maaseudun kehittämisen rahastot, olisi kohdennettava aloille, joille ei saada kaikkea tarvittavaa rahoitusta yksityisin investoinnein. Politiikassa olisi otettava huomioon teknologianeutraaliuden periaate. Jäsenvaltioiden olisi pyrittävä supistamaan verkon levittämisen kustannuksia koordinoimalla julkisia rakennusurakoita, edistettävä nykyaikaisten helppopääsyisten verkkopalvelujen käyttöä (kuten sähköiset viranomaispalvelut, sähköinen allekirjoitus, sähköinen henkilöllisyys ja sähköiset maksujärjestelmät), tuettava aktiivista osallistumista digitaaliseen yhteiskuntaan, myös tiedotusvälineiden ja digitaalisen lukutaidon välityksellä, sekä edistettävä turvallisuuteen ja luottamukseen perustuvaa ilmapiiriä.

EU:n yleistavoitteen mukaan vuoteen 2020 mennessä EU:n BKT:stä 3 prosenttia investoidaan T&K:hon. Parhaillaan kehitetään indikaattoria, joka kuvaisi T&K- ja innovointi-intensiteettiä. Jäsenvaltiot asettavat kansalliset tavoitteensa tämän yleistavoitteen perusteella.

Suuntaviiva 5: Resurssitehokkuuden parantaminen ja kasvihuonekaasupäästöjen vähentäminen

Jäsenvaltioiden olisi irrotettava talouskasvu resurssien käytöstä muuntamalla ympäristöhaasteet kasvumahdollisuuksiksi ja käyttämällä luonnonvarojaan tehokkaasti. Niiden olisi toteutettava tarvittavat rakenneuudistukset, jotta ne voivat menestyä maailmanlaajuisten hiili- ja resurssirajoitusten lisääntyessä. Vähentääkseen päästöjään jäsenvaltioiden pitäisi hyödyntää laajalti markkinalähtöisiä välineitä, myös verotusta, vihreän kasvun ja työpaikkojen tukemiseksi, tehostaa uusiutuvien energialähteiden ja ilmastonmuutokseen sopeutuvien puhtaiden teknologioiden käyttöä sekä edistää energiansäästöä ja ekoinnovointia. Jäsenvaltioiden olisi poistettava ympäristön kannalta haitalliset tuet ja varmistettava kustannusten ja hyötyjen tasapuolinen jakautuminen sekä rajoitettava poikkeukset niihin, joilla on sosiaalisia erityistarpeita. Jäsenvaltioiden pitäisi käyttää sääntelyä, muita kuin sääntelyyn perustuvia välineitä ja verotusta, myös tuotteiden ja rakennusten energiatehokkuusstandardeja, avustuksia, korkotukilainoja ja ”vihreitä julkisia hankintoja”, kannustamaan tuotanto- ja kulutusmallien mukauttamista kustannustehokkaalla tavalla, edistettävä kierrätystä, siirryttävä resurssitehokkuuteen ja vähähiiliseen talouteen sekä varmistettava edistyminen liikenteen ja energiantuotannon hiilen määrän vähentämisessä ja samalla hyödynnettävä tässä eurooppalaista synergiaa mahdollisimman paljon. Jäsenvaltioiden olisi kehitettävä älykkäitä, tasokkaampia ja täysin yhteenliitettyjä liikenne- ja energiainfrastruktuureja ja hyödynnettävä tieto- ja viestintätekniikkaa suuntaviivan 4 mukaisesti, jotta voidaan turvata tuottavuuden paraneminen, varmistaa infrastruktuurihankkeiden koordinoitu toteuttaminen ja tukea avointen, kilpailukykyisten ja integroitujen verkkomarkkinoiden kehitystä. Jäsenvaltioiden pitäisi kohdentaa EU:n varat näiden tavoitteiden tukemiseen.

EU:n yleistavoitteen mukaan kasvihuonekaasupäästöjä vähennetään vähintään 20 prosentilla vuoden 1990 tasosta tai 30 prosentilla, jos olosuhteet ovat oikeat⁶, uusiutuvien energianlähteiden osuus nostetaan 20 prosenttiin energian loppukäytöstä ja energiatehokkuutta parannetaan 20 prosentilla. Jäsenvaltiot asettavat kansalliset tavoitteensa tämän yleistavoitteen perusteella.

Suuntaviiva 6: Liiketoiminta- ja kuluttajaympäristön parantaminen ja teollisen perustan nykyaikaistaminen

Jäsenvaltioiden pitäisi varmistaa, että markkinat toimivat kansalaisten ja kuluttajien hyödyksi. Jäsenvaltioiden olisi määritettävä ennakoitavat reunaehdot ja varmistettava hyvin toimivat, avoimet ja kilpailukykyiset tavara- ja palvelumarkkinat erityisesti edistämällä sisämarkkinoiden yhdentymistä ja sisämarkkina- ja kilpailusääntöjen tehokasta täytäntöönpanoa ja valvontaa sekä kehittämällä tarvittava fyysinen infrastruktuuri. Jäsenvaltioiden olisi edelleen parannettava liiketoimintaympäristöä nykyaikaistamalla julkishallintoa, vähentämällä hallinnollisia rasitteita myös jatkokehittäen yhteentoimivia sähköisiä viranomaispalveluja, poistamalla veroesteitä, tukemalla pieniä ja keskisuuria yrityksiä (pk-yrityksiä) eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen (Small Business Act) ja ”pienyrietykset etusijalle” -periaatteen mukaisesti, varmistamalla vakaat ja yhdentyneet rahoituspalvelumarkkinat, helpottamalla rahoituksen saatavuutta, parantamalla immateriaalioikeuksien toteutumisen edellytyksiä, tukemalla pk-yritysten kansainvälistymistä ja edistämällä yrittäjyyttä. Julkisilla hankinnoilla olisi tarjottava kannustimia innovointiin erityisesti pk-yrityksille, mutta samalla olisi kuitenkin noudatettava markkinoiden avoimuuden, läpinäkyvyyden ja tehokkaan kilpailun periaatteita.

Jäsenvaltioiden pitäisi tukea nykyaikaista, monipuolista, kilpailukykyistä sekä resurssi- ja energiatehokasta teollista perustaa. Niiden olisi helpotettava tarvittavia rakenneuudistuksia ja noudatettava samalla täysimääräisesti EU:n kilpailusääntöjä ja muita asian kannalta merkityksellisiä sääntöjä. Jäsenvaltioiden pitäisi hyödyntää kaikki saatavilla olevat EU:n varat tässä yhteydessä. Jotta EU:n johtajuutta ja kilpailukykyä voitaisiin edistää globaalissa kestävässä kehityksessä, jäsenvaltioiden olisi tehtävä tiivistä yhteistyötä elinkeinoelämän ja sidosryhmien kanssa ja erityisesti kannustettava yrityksiä yhteiskuntavastuuseen, tunnistettava pullonkaulat ja ennakoitava ja hallittava muutoksia.

⁶ Eurooppa-neuvosto totesi 10.–11. joulukuuta 2009 pidetyssä kokouksessaan, että osana vuoden 2012 jälkeistä maailmanlaajuista ja kattavaa sopimusta EU toistaa ehdollisen tarjouksensa vähentää päästöjä 30 prosenttia vuoteen 2020 mennessä vuoden 1990 tasoon verrattuna edellyttäen, että muut teollisuusmaat sitoutuvat vertailukelpoisiin päästövähennyksiin ja että kehitysmaat osallistuvat tavoitteen saavuttamiseen asianmukaisella tavalla vastuunsa ja valmiuksiensa mukaan.